

DELAVSKA POLITIKA

Uredništvo in uprava:

Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.
Podružnice: Ljubljana VII, Zadrugi dom — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Del. dom. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejema.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Naročnina za Jugoslavijo znaša mesečno 10 Din, za inozemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debelo tiskana beseda stane Din 1.—. Malih oglasov trgovskega značaja stane beseda Din 1.—. V oglasnem delu stane petitna enostolpna vrsta D. 1.50. Pri večjem številu objav popust. Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.

Štev. 87.

Sobota, 29. oktobra 1932.

Leto VII.

Društvo narodov opominja svetovno gospodarsko konferenco.

Društvo narodov je prepričano, da se dajo resni problemi, ki jih je povzročila kriza, odpraviti samo z dejanskim in neodložljivim sodelovanjem vseh dežel tako glede izmenjave blaga kakor tudi glede financije, ki bodo omogočile, da se zopet prične gospodarsko delovanje na podlagi skupnih načrtov.

Dalje:

Resolucija, ki jo je stavila delavska skupina na seji mednarodnega urada dela zahteva: Takoj naj se napravi lista velikih mednarodnih javnih del in zagotovi takoj njih financiranje in izvedba. Vse države morajo sodelovati v svrhu ureditve splošnih valutnih in kreditnih problemov ter ustvariti podlago za mednarodni valutni sistem z neobhodno potrebno stabilnostjo. Prouče se naj problemi produkcije in izmenjave ob sodelovanju delegatov delodajalskih in delavskih organizacij, da se zedinijo s praktičnim delom za mednarodne konven-

Tako priporoča druga komisija 13. zasedanja Društva narodov potentatom, ki bodo zborovali na londonski svetovni gospodarski konferenci.

Konferenca se ne bo vršila v področju Društva narodov. To, tako meni svetovni proletarijat, je pač zadnji opomin. Če ne bo uspeha, potem ni — volje!

Mussolini fantazira o bodočnosti fašizma.

Toda zaman vsi upi.

Mussolini je dne 25. t. m. govoril v Milanu o bodočnosti fašizma. V desetih letih bo vsa Evropa fašistična ali pa fašizirana, ker se prepad sedanje civilizacije ne more drugače premestiti kakor z naukom in modrostjo Rima. Morda bo potrebnih še trideset let, da se duša narodov utrdi in potem bomo s krvjo pridobljene uspehe izročili svoji mladini, da se bori za boljšo bodočnost naroda...

Mussolini pozablja, da je današnjih razmer kriv gospodarski sistem. Italijanski fašizem sistema ni odpravil, marveč ga sankcioniral in izkoriščani del človeštva spravil še bolj v odvisnost in pod nadzorstvo državne uprave. Mussolini torej ne zdravi rane, marveč jo še razglablja, zato njegov fašizem ne more imeti trajnega kulturnega in še manj socialnega pomena. Fašizem je bil v Italiji mogoč, ker je italijanski narod siromašen in lahkoveren.

Herriot demokrat in pacifist.

Herriot pravi, da je ostal to, kar je bil.

V nekem govoru je Herriot udaril, da je demokrat in pacifist. Zna ceniti varnost Francije in varnost Francije je tudi jamstvo za svobodo mnogih drugih držav. Danes je sprava med narodi glavna naloga vsakega državnika.

Da bi bili demokrati in pacifisti tudi vsi, ki pravijo, da so s Herriotom!

Skupščina Delavske zbornice.

V nedeljo, dne 30. t. m., se vrši po dolgih treh letih zopet enkrat skupščina Delavske zbornice. Zakon o zaščiti delavcev, ki je dal Delavske zbornice, je določil tudi njih avtonomijo, svestodne volitve in zborovanja. A to se ni izvršilo. Zato zahtevamo volitve. Klub Strokovne komisije v Delavski zbornici bo postavil to zahtevo tudi v skupščini.

Trboveljska pripravlja nov udarec!

Pred redukcijo kopačev.

To, kar se še ni zgodilo nikdar in kar bi noben človek pričakovati ne mogel, to se namerava sedaj izvesti pri TPD. Ali ni še dovolj gorja, ki ga mora prenašati naše rudarsko delavstvo zadnja leta? Ne, ni ga še dovolj! Trboveljska premogokopna družba namerava v zvrhan napolnjen vrč trpljenja svojih pridnih rudarjev doliti še nekaj bridkosti s tem, da namerava izvesti tako zvano transfuzijo delovne sile, t. j. da bo postopoma odpustila iz službe vse starejše rudarje-kopače in jih nadomestila s mlajšimi in cenejšimi delovnimi silami.

Zaenkrat je ta zamenjava odredjena samo za rudnik Hrastnik-Ojstro, kjer se misli na ta način zamenjati v teku enega leta 200 rudarjev-kopačev. To bo seveda družba izvršila v vsem revirju, samo da zaradi razburjenja delavstva in ogorčenja vse naše javnosti ne pove, da bo isto izvršila tudi v vseh ostalih rudnikih.

Kako grozen bo ta udarec, če ga

bo družba izvedla, je razvidno iz tega, da bi pri tej redukciji prišli predvsem vpoštev rudarji v starosti od 40 do 50 let, družinski očetje z še nedoraslimi otroci, ki še nimajo dovolj službenih let za upokojeitev. Saj je znano, da je družba tekom zadnjih let reducirala poleg mlajših, tudi vse starejše rudarje, kateri so po večini bili upokojeni, veliko število njih pa ni bilo upokojenih in so tako prišli ob vse pravice do pokojnine.

Za danes samo toliko, ker še vedno upamo, da si bo dala TPD vendar nekaj dopovedati. Ako bi pa to ne bil slučaj, potem se bodo pač morali podvzeti vsi koraki in vsa sredstva, da se ta nakana družbe prepreči. Mi nočemo sporov z družbo, niti je ne izzivamo ali, če bo pa ona trdovratna, potem pa naj bo prepričana, da se bomo znali boriti. Gre zopet za življenje ne samo prizadetih rudarjev, temveč tisočev in tisočev nedolžnih bitij, ki bi bila s tem zapisana lakoti in poginu.

Imenovanje komisarja za Prusijo — zakonito

Na obe plati prav.

Baron Papen je dne 20. julija t. l. prusko Braunovo vlado odstavil ter imenoval sebe za komisarja. Njegove posle je opravljal poseben uradnik. Pruska vlada, predvsem socialnodemokratski člani (Braun in Severing) ter centrumaši so se proti ukrepu gospoda barona pritožili na državno sodišče v Lipskem. Dne 25. t. m. je sodišče izreklo svojo sodbo, s katero odobrava ukrep kanclerja ter pristavlja obenem, da pa kljub temu bivša pruska vlada še dalje zastopa Prusijo v državnem zboru, v državnem svetu in v pruskem deželnem zboru.

Razsodba je torej dvolična, ker odobrava ukrep kanclerja, na drugi strani pa pušča bivšim parlamentarnim pruskim ministrom vse pravice, ki izhajajo iz njih politično upravne misije. Seveda ostanejo obenem vsi kanclerjevi upravni ukrepi glede imenovanja uradništva v veljavi. Kljub temu pa ne more biti kanclerju razsodba všeč, ker je za njegove nakane prav državni svet najvažnejša korporacija, v kateri bodo pa še nadalje zastopali Prusijo Braun, Severing in tovariši. Razsodba se opira na § 48 nemške ustave, da sme v nujni sili napravljati državna oblast absolutistične ukrepe. A to je ravno

vprašanje, če je bila v tem primeru zadeva res nujna.

Pruska bivša vlada se je sestala na sejo, da zavzame stališče k razsodbi, dasi je to končna odločba.

Bivša pruska vlada hoče vršiti svoj mandat dalje.

Ministrski predsednik dr. Braun (soc. dem.) je sklical člane bivše pruske vlade na sejo. V smislu razsodbe najvišjega državnega sodišča v Lipskem, smatrajo vsi člani vlade, da so opravičeni dalje vršiti svoje posle in se jim mora prusko uradništvo pokoravati. Delavstvo je ob tej priliki priredilo večje manifestacije pred palačo, v kateri se je vršila seja.

Državna vlada z razsodbo v Lipskem moralno ni pridobila, pač pa ji ta utegne pri volitvah, ker je dejansko poraz, škodovati. Nikakor se pa vprašanje Prusije ne bo moglo definitivno rešiti že pred volitvami. Kancler Papen utegne doživeti z volitvami in po volitvah občutnega — mačka za svojo absolutistično pohlepnost v interesu kapitala in reakcije. Dr. Braun bo interveniral pri Hindenburgu, da se razveljavi odredba z dne 20. julija t. l., s katero je bila pruska vlada odstavljena.

Razorožitveni načrt Francije.

Paul Boncour predlaga znižanje vojaške službe.

O novem francoskem razorožitvenem načrtu se razpravlja že dalje časa, ne da bi bila objavljena njega vsebina. Francoski načrt baje določa devetmesečno službovanje name-

sto dvanajstmesečnega, dalje redukcijo divizij od dvajset na dvanajst. Da se pa ne oslabi vojaška moč, se misli na sistem milice in večje število rezervistov. Namen je torej samo ta, da se stroški za vojsko znižajo.

Prihodnja številka našega lista izide vsled praznika, 1. novembra, v ponedeljek, dne 31. oktobra 1932.

Vsa pota vodijo na svetovno gospodarsko konferenco!

Napisal V. Schevenels, generalni tajnik mednarodne strokovne zveze.

Končno je sklicana svetovna gospodarska konferenca v začetku prihodnjega leta v London. Čeprav je to konferenco zahtevalo Društvo narodov na predlog mednarodnega urada dela, se je vendar posrečilo nasprotnikom Ženeve, da se bo konferenca vršila izven področja Društva narodov in daleč od Ženeve in mednarodnega urada dela. Delavstvo vsega sveta mora ta uspeh »visoke diplomacije« le obžalovati in obsojati!

Kriva je tudi visoka diplomacija, da še vedno ni odločeno, ali bo mednarodni urad dela in z njim mednarodno delavstvo sploh zastopan na londonski konferenci ali ne. Ipak je mednarodna strokovna zveza že pred meseci očrtala smernice, po katerih naj bi se razna vprašanja na konferenci obravnavala kakor tudi opozorila, da manjka za konferenco popolnega dobrega načrta, kar utegne prav resno celo konferenco ogroziti.

Kaj nastane, če se hoče izogniti Ženevi, se je prav jasno pokazalo zadnje dni s sklicavanjem konferenice štirih velesil glede razorožitvenega vprašanja. To pomeni ponovno oživitve tajne diplomacije, odvijanje malih držav, katerim je večinoma razorožitev — bodisi vojaška ali gospodarska — nesorazmerno resnejša zadeva kakor velesilam, splošno povečanje nezaupanja, pospeševanje one »ravnotežne politike«, ki je Evropo zopet in zopet poglala v vojno.

Ali se je morda treba izogibati Ženevi, ker se izven »težkopadnega aparata Društva narodov« v direktnem stiku z deželami lažje dosežejo boljši »delni rezultati«? Ali so bile morda na primer lausanska, ottavska in konferenca v Stresi posebno ugodna znamenja in predela za svetovno gospodarsko konferenco?

Nasprotno! Ker še tudi danes — zaradi odvijanja Društva narodov in mednarodnega urada dela — ni napravljen za londonsko konferenco ne dnevni red ne celotni načrt, morajo pripraviti, ki so izvršene za londonsko konferenco izven Ženeve, nje delo samo ovirati. S tega stališča je treba dejstva precejšnje, ko se bo v svrhu priprave londonske konference konec tega meseca sestala vpostavljena komisija ekspertov, da določi definitivni delovni načrt konferenci.

Vse misli in nade se sučejo okoli svetovne gospodarske konference. Če odredi londonska konferenca, tedaj ne bo padala odgovornost na Ženevo, temveč na one, ki jasno in soglasno odklanjajo nasvete Ženeve še s tem, da nočejo niti zborovati v Ženevi! Prerokovanje se bo potem izpolnilo, ki ga je izrekel konservativni delegat konservativne vlade na zadnjem zasedanju Društva narodov, ki pravi, da bo svet padel v razvoju za petdeset let nazaj, če londonska konferenca ne bo uspešna!

Kaj naj pomenijo izven Ženeve se vršeče konference za izven Ženeve se vršečo svetovno gospodarsko konferenco?

Lausanska konferenca se je poleg reparacijskega vprašanja nekoliko pobavila tudi »s potrebnimi ukrepi v svrhu odprave gospodarskih in finančnih težkoč, ki so povzročile svetovno gospodarsko krizo in jo

